

عنوان مقاله:

تحلیل عددی میزان بهبود بستر روسازی با استفاده از الیاف ژئوتکستایل

محل انتشار:

هفتمین همایش قیر و آسفالت ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمد مهدی حامی نیا - کارشناس ارشد خاک و پی

محسن سلمان دهکردی - دکتری استادیار، خاک و پی

حسینعلی لازمی - دکتری استادیار، مکانیک سنگ

خلاصه مقاله:

افزایش فزاینده جمعیت و استفاده روزافزون از زیر ساختهای عمده مثل راه از یک سو و نیز منابع محدود مالی و محدودیت های اجرایی از دیگر سو باعث گردیده استفاده بیش از پیش تکنولوژی های روزآمد و شیوه های نوین ساخت مورد توجه دست اندرکاران صنعت حمل و نقل قرار گیرد. استفاده از الیاف بافته شده صنعتی تحت عنوان ژئوستتیک ها برای کاهش هزینه و افزایش بهره وری در صنعت رو به پیشرفت راه سازی یکی از این شیوه های نوین می باشد که بعضا برگرفته از راهکارهای نه چندان جدید و حتی سنتی مثل استفاده از افزودنی هایی نظیر کاه برای تسلیح خاک به منظور پوشش ضعف خاک های نامناسب و بالابردن توان کششی و برشی آن می باشد. در این مقاله سعی گردیده با مدلسازی لایه های روسازی یک جاده و بارگذاری با بار استاندارد و سپس تحلیل نتایج قبل و بعد از استفاده از ژئوتکستایل ها در حالت پلاستیک و تحکیم و مقایسه آن در چپه ای به میزان کارایی این تکنولوژی و اثرات مثبت آن در راهسازی از حیث تیوری بگشاییم.

کلمات کلیدی:

ژئوتکستایل، بستر راه، المان محدود، plaxis

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/613319>

